

Theresia: Rodné místo pana Daníčka je poklidná obec Chuchelna, ve které prožil pestré dětství, na které rád a s úsměvem vzpomíná. Velký zlom v jeho dospívání znamenaly květnové události roku 1945.

Pan Daníček: Blízko nás byla textilka, kterou vlastnil pan Bažant. Poté však přišli Němci a všechno zabrali. Dozvěděli jsme se, ono to vše bylo tajné, že tam je skladiště, kde skladují kožené obleky pro armádu.

Anežka: Na jaře 1945 už Němci věděli, že válku prohrají a chtěli si odvézt vše z protektorátu.

Jana: 3.května 1945, kdy vypuklo v naší obci ozbrojené povstání o deváté hodině ráno, byl čtvrtek. První čtvrtek nejkrásnějšího měsíce květů a lásky, měsíce radosti a krásy. Do naší obce přijíždí nákladní auto, které si chce odvézt kožené obleky, které byly uskladněny v místní továrně. Píše se v kronice Chuchelny.

Anežka: Nejnapínavější okamžik nastal, když Němci obklíčili ves.

Pan Daníček: S bratrem jsme byli doma sami, a najednou se ozval z Kamínky povyk, obsadili to tam Němci s kulometem a stříleli do všech stran, tak jsme se schovali ve volšovi.

Theresia: Jejich tatínek se aktivně, jakožto sokol, podílel na obraně před Němci.

Pan Daníček: Pamatuju si jak tenkrát stříleli DUM DUM a střelili Oldřicha Kouckého. Na čele měl díрку a hlavu celou roztříštěnou, a tak ho museli odvézt do Zittwerke.

Jana: Oldřich Koucký byl jeden z hlavních iniciátorů povstání a zároveň jeho první oběť.

Anežka: Ke konci druhé světové války se nedaleko vsi utábořila větší skupina vojáků Rudé armády.

Pan Daníček: Jednou jsem se tam ocitl a dostal jsem napít vodky.

Theresia: A tak mladý Rudolf douškem samohonky v závěru chuchelského povstání zakončil své dětství.